

פרשת ראה

בפרשת ראה נותן משה בפני העם ברכה וקללה – ברכה אם ישמעו למצוות אלוהים וקללה אם יסורו מדרך המצוות. לכשייכנסו לארץ יהיה עליהם לתת את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל.

עם הכניסה לארץ יהיה על בני ישראל לאבד את מקומות הפולחן של הגויים יושבי הארץ; לקיים פולחן לאלוהים במקום בו יבחר לשכון ולהקריב שם קורבנות – ושם בלבד. כאן מובא האיסור לאכול דם, והחובה להביא את בכורי הצאן והבקר ומעשר מפירות הארץ וכל תרומה נוספת לאותו מקום פולחן ולאכול אותם שם. העם מצווה לדאוג לפרנסת הלוויים המשרתים את אלוהים, ובשום אופן לא לנסות לחכות את פולחניהם של הגויים.

משה מזהיר את העם מפני נביאים וחולמים או כל אדם אחר שינסו להסית אותם לעבוד אלוהים אחרים, ומצווה להורגם. במידה ובני עיר כלשהי מבני ישראל יעבדו אלוהים אחרים יש לברר היטב האם הדבר נכון, ואם זה אכן קרה, יש להרוג אותם, לשרוף את העיר ולא לקחת שלל. לאחר מכן מפרט משה את כללי הכשרות בבהמה, בדגים ובעופות; אוסר על אכילת נבלות ובישול גדי בחלב אמו. משה חוזר על המצווה להפריש מעשר מפירות הארץ ואת הבכורות בבהמות לאכילה במקום הפולחן, ומוסיף כי יש לדאוג ממעשר זה לפרנסתם של הלוויים, הגרים, היתומים והאלמנות; משה חוזר על הציווי לשמור שנת שמיטה. משה מצווה על דאגה לאביונים, שחרור עבדים עבריים בשנת השמיטה. משה מפרט אילו בהמות כשרות לקרבן לאלוהים, ואז מזכיר את הציווי לקורבן הפסח ולטעם ומצוות החג. לאחר מכן את חג השבועות וחג הסוכות – שלושת החגים אותם צריכים בני ישראל לחגוג ולהעלות קורבנות.

<p>נסו לדון בהיבטים השונים של פולחן הקורבנות. מה טוב ומה רע בכך? אם היום היו מעוניינים לחדש פולחן הקורבנות – מה הייתה דעתכם על כך?</p>	<p>ריכוז הפולחן: רמב"ם – מפרש את ריכוז הפולחן כניסיון של התורה למעט את פולחן הקורבנות ככל האפשר כי לדעתו הרצון בפולחן זה נובע מן העם שהורגל בעבודת האלילים. (מורה נבוכים, חלק ג, פרק ל"ב).</p>	<p>מעמד האדם</p>
<p>מה ההבדל בין הציוויים על הקורבנות בין הקטעים השונים? מה החידוש בפרשה זו? מה המשמעות של חידוש זה לדעתכם?</p>	<p>ריכוז הפולחן יב 14 : טז 5 : השווה עם שמות י"ב 3 – 8 ויקרא כ"ג 7</p>	<p>תרבות מתחדשת</p>
<p>מי הוא "אביון" לדעתכם? פרשו את הביטוי "העבט" באיזו מידה עלינו לסייע לחלש? מה הדרך הראויה לעשות את זה – האם אתם בעד או נגד מתן כסף לעניים ברחוב?</p>	<p>אביון - פרק ט"ו, 7 : כִּי-יְהִי בְךָ אֲבִיּוֹן מֵאֲחֵיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֹאמַץ אֶת-לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת-יְדֶיךָ מֵאֲחֵיךָ הָאֲבִיּוֹן. כִּי-פָתַח תִּפְתַּח אֶת-יְדֶיךָ לֹא וְהֵעֲבַט תִּעְבִּיטֵנּוּ דִּי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יִחְסַר לוֹ.</p>	<p>ערכים אז והיום</p>